

защо варътъ е такова добро средство, което открива въгленната кислота и защо водата са мжти, то по-нататък е необходимо да знаеме, що е варъ. Варътъ е самороденъ металъ *калици*, който е скединенъ съ кислородътъ. Тоя металъ е мекъ и има блѣдно-жълтъ цвѣтъ. Когато този металъ са намира близо до воздухътъ, то привлича камъ себѣ си кислородътъ, скединява съ него и става твърдъ; съ една дума, преобразява са на варъ. А ако е сичкото това така, то са разбира, че калци са не намира чистъ въ природата: кислородътъ, който са намира постоянно въ воздухътъ, твърде скоро го преобърща въ варъ. Освенъ това, варътъ има голѣма наклонностъ да са скединява съ въгленната кислота; а отъ това скединение са ражда ново вѣщество, което са нарича *вжелекселъ-варъ* или тибиширъ. И така, тибиширътъ е скставенъ отъ нѣколко отдѣлни вѣщества: отъ калци, отъ вжлеродъ и отъ голѣмо количество кислородъ. Послѣ това сѣки вече може да разбере, защо са размѣтва варовата вода, когато я палѣте въ въгленната кислота. Бистратата варова вода са скединява съ въгленната кислота и образува мжна тибиширева вода. Това свойство на варовата вода ни дава средство да опредѣлимъ колко въгленна кислота има въ кое и да е място. И наистина, ако пие дое семе варова вода на такова едно място, дѣто са намира много въгленна кислота, то тя този си часъ са покрива съ бѣловата кожица. Колкото тая кожица е по-дебѣла, толкова повече е и въгленната кислота на това или на онова място. Който желае да добие въгленна кислота, той трѣба да запали въглища подъ единъ стѫклепъ калиакъ, който е пѣленъ.